

Schubertíada Vilabertran

Ruzan Mantashyan, soprano
Hilko Dumno, piano

Divendres 22 d'agost de 2025
20:30 h

16' Komitas (Sghomon Cevorgi Sghomonian, 1869-1935)*

Tsirani tsar (ca. 1904)
Chinar es (1905)
Caroun a (p. 1906)
Le le Yaman (1911)
Qeler Tsoler (1911)
Antouni (p. 1906)

Franz Liszt (1811-1886)

18' Tre sonetti di Petrarca, S. 270a (1846)

Pace non trovo
Benedetto sia il giorno
I vidi in terra angelico costumi

18' Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Molitva, op. 8/6 (1893)*
Vessennie Vodi, op. 14/11 (1896)*
Son, op. 8/5 (1893)*
Zdes khoroi xo, op. 21/7 (1902)
Siren, op. 21/5 (1902)
Ne poi, krassavitsa, pri mne, op. 4/4 (1891)

Richard Strauss (1864-1949)

25' Vier letzte Lieder (1948)

Frühling
September
Beim Schlafengehen
Im Abendrot

—— PAUSA ——

* Primera audició a la Schubertíada.

Fes-te Amic de la Schubertiada

El teu suport és essencial

El suport als músics joves és part essencial de la Schubertiada i l'Associació Franz Schubert. Aquest compromís pren ara forma amb el programa "Lied the Future", un pla de beques únic en l'àmbit europeu amb un doble vessant pedagògic i d'acompanyament en la inserció en el circuit professional.

Amb el teu suport podem fer créixer aquest nou projecte i la Schubertiada. Consulta en aquest enllaç les modalitats de mecenatge i els avantatges i fes el pas!

www.schubertiada.cat/participa

Associació
Franz Schubert

LIED THE FUTURE

L'ombra de la tragèdia

Sílvia Pujalte Piñán

Directora artística de la Schubertiada

De la primera meitat del segle XX podem dir que va ser convulsa, un eufemisme suficient per evocar guerres, genocidis i milions de víctimes. Una tragèdia. Inevitablement, i d'una manera o una altra, l'obra de tres dels compositors que escoltarem en aquest concert —Komitas, Rakhmàninov i Strauss— es va veure afectada per les circumstàncies.

Cronològicament, però, el primer compositor del recital és **Franz Liszt**, del qual n'escoltarem una obra imponent, els *Tre sonetti di Petrarca*. Per sort, no podem vincular-los a cap fet transcendental per a Europa, però sí que tenen a veure amb un fet que va trasbalsar la bona societat parisenc: la relació del compositor amb la comtessa Maria d'Agoult, vuit anys més gran que ell, casada i amb dos fills. Els *Sonetti* es van publicar el 1846, i aquesta és la data que se sol donar com a referència, però es creu que van ser escrits durant els anys de relació de la parella, els seus *anys de pelegrinatge*, una època en la qual tots dos haurien conegut i estudiat la poesia de Petrarca. Les dates ens situen, doncs, en els primers anys del Romanticisme, i la força, l'exuberància, el virtuosisme i la passió de totes tres cançons són característiques de la primera etapa compositiva de Liszt (dècades més tard, va publicar una segona versió dels *Sonetti* de caràcter més introspectiu, però igualment imprescindibles).

De **Komitas** coneixem, en el millor dels casos, algunes cançons i danses, arranjaments de música tradicional armènia. Però li devem també una gran tasca musicològica i que bastís ponts entre la música armènia i l'occidental —entre altres coses,

va trobar la manera de transcriure la primera en la notació de la segona, la qual cosa ens permetrà gaudir-la avui aquí. Va fer freqüents viatges a Europa, i quan l'esclat de la Primera Guerra Mundial el va trobar a París va tornar a casa seva, a Constantinoble. Només uns mesos després, l'abril de 1915, va ser una de les primeres víctimes del genocidi armeni; hi va sobreviure, però les seqüeles van ser tan greus que va passar pràcticament la resta de la seva vida en una institució mental. Les sis cançons de Komitas que escoltarem són una petita mostra de la seva obra, convertida en símbol del poble armeni. Són, en general, cançons melancòliques, amb delicades harmonitzacions, entre les quals cal destacar especialment, *Antouni*, un sentit lament per la llar perduda, que ha esdevingut una mena d'himne oficiós. Una cançó, a més, de la qual Claude Debussy va dir que, ni que Komitas no hagués escrit res més, n'hi hauria prou per considerar-lo un dels grans compositors de l'època.

Serguei Rakhmàninov no es va caracteritzar per incorporar la música tradicional russa a la seva obra. Així i tot, estava molt arrelat a la terra, i les seves cançons recullen sovint l'esperit rus. És el cas d'algunes de les cançons que escoltarem avui, com *Ne poi, krassavitsa, pri mne*. Tan conegudes com aquesta i igualment precioses són *Zdes khoroiu* i *Siren*, però cal cridar també l'atenció sobre d'altres menys habituals com *Molitva* o l'apassionada *Vessennie Vodi*.

Rakhmàninov era un petit terratinent; es menciona sovint la seva finca Ivanovka, que era el seu refugi. Amb la Revolució Russa ho va perdre tot, i el novembre de 1917 va haver de fugir del país per no perdre-hi també la vida. Aquell fet va afectar de manera decisiva la seva carrera com a compositor: "En perdre el meu país, em vaig perdre a mi mateix. A l'exili, quan les arrels musicals, les tradicions i el teu entorn han estat anihilats, no et resta cap desig d'expressar-te, cap consol a banda del silenci dels teus records, que no pots trencar". A l'exili va compondre algunes obres simfòniques i per a piano, però no va escriure cap més cançó.

Els *Vier letzte Lieder*, ben coneguts pel públic (afortunats aquells que avui els escoltaran per primera vegada!) no només són una col·lecció magnífica de cançons, són també un comiat, el símbol del final d'una època i un testament musical. L'autor, **Richard Strauss**, ja no era aquell compositor ple d'energia que havia tingut el món musical alemany als seus peus. S'havia deixat estimar pels nazis al començament, s'havia revoltat poc després en topar-se amb la realitat, i havia lluitat valentament en els despatxos de la Gestapo per la vida de la seva família. Havia viscut el que va descriure com "el període més terrible de la història de la humanitat", i la primavera del 1948, a punt de fer els vuitanta-quatre anys, s'estava a Suïssa esperant les conclusions del seu procés de desnazificació, que unes setmanes després el va classificar com a innocent. Va ser en aquella època que va escriure aquestes quatre cançons, tres amb poema de Hermann Hesse i una (*Im Abendrot*) amb poema de Joseph von Eichendorff. Són les paraules d'Eichendorff, precisament, les que acomiaden la llarga història d'amor de Richard i Pauline ("hem caminat agafats de la mà"), una carrera brillant i una vida intensa i llarga. Un bellíssim punt final.

Ruza Mantashyan, soprano

D'origen armeni, va començar els estudis de piano als set anys i més tard va estudiar cant al Conservatori Komitas. Posteriorment va estudiar a l'Accademia di Belcanto de Mirella Freni a Mòdena i a la Hochschule für Musik und Darstellende Kunst de Frankfurt, obtenint-hi el màster el 2014. A continuació es va unir a l'Atelier lyrique a l'Opéra National de París fins al 2016. Mantashyan ha guanyat diversos premis, entre ells el Premi Especial al Concurs Internacional de Cant Tenor Vinas i el concurs Toti dal Monte. Ha actuat en teatres i auditoris com ara la Konzerthaus de Berlín, l'Opéra Bastille de París, el Festival de Glyndebourne, la Komische Oper de Berlín, l'Òpera de Viena o la Royal Opera House de Londres. Els seus papers inclouen Susanna (*Le nozze di Figaro*), Servilia (*La clemenza di Tito*), Echo (*Ariadne auf Naxos*), Fiordiligi (*Così fan tutte*) o Mimi (*La Bohème*), entre d'altres.

Debuta a la Schubertiada.

Hilko Dumno, piano

Hilko Dumno és professor de lied a la Hochschule für Musik und Darstellende Kunst de Frankfurt, on va ser alumne després d'estudiar piano a la Hochschule für Musik de Detmold. Els artistes amb els quals treballa regularment per tota Europa inclouen Christoph Prégardien, Hedwig Fassbender, Julia Kleiter i Johannes Martin Kränzle. Ha actuat al Festival Schleswig-Holstein, la Schubertiade Schwarzenberg, el Festival de Música de Dresden, el Festival de Lucerna, el Festival Amadeus de Cinebra i l'Opéra de Frankfurt. Els seus èxits artístics estan documentats amb enregistraments a les emissores de ràdio NDR, Hessische Rundfunks i Radio Suisse Romande i amb diversos CD com *Songs of Love and Death* amb Hedwig Fassbender, *l'Italienisches Liederbuch* amb Christoph Prégardien i Julia Kleiter i l'elogiat *Das ewige Rätsel* amb Johannes Martin Kränzle.

Aquest és el cinquè concert de Hilko Dumno a la Schubertiada. Hi va debutar el 2016.

www.schubertiada.cat

Amb el suport de

Col·laborador principal

Organitzat per

Associació
Franz Schubert

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Joan Cavallé · Rosa Maria Cullé · Carlos Cusi · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Coicoechea · Jaume Craell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

Schubertíada i Autopodium Audi Figueres

Disseny i innovació.
Cultura i motor.

Audi
Q5

Audi
A5

Schubertiada
Vilabertran

Divendres 22 d'agost de 2025
20:30 h
Canònica de Santa Maria
de Vilabertran

Ruzan Mantashyan, soprano
Hilko Dumno, piano

KOMITAS (SOCHOMON GEVORGI SOCHOMONIAN) (1869 — 1935)*

Anònim

Tsirani tsar

Tsirani tsar, bar ūh' ta, va'y,
Twy'ghnerd irar ūh' ta, va'y,
Aũt'n ūtjy'd man galis
Cavery's irar ūh' ta:
Ha', ty've'q, e't ty'veq,
Sar'er, hoũ' y'nkav,
Sy'rtis xy'ndowm c'ou'ũ y'nkav.
Cy'na, e'l et chy'ga e's tarva tarin,
S& dardn im vy'zou'ũ y'nkav:
Ho'v, ho'v, hoũ' y'nkav,
Sy'rtis xy'ndowm c'ou'ũ y'nkav:

Anònim

Chinar es

Chinar es, ker'ana'l ūh,
Ya'r, ya'r, ya'r,
Mer dy'r'nen her'ana'l ūh:
Ya'r, ya'r, ya'r.
Ya'r, na na'y, na'y, na'y, na'y, na'y,
Na'y na'y, na'y na'y, na'y:

Albercoquer

Albercoquer, no portis més fruits!
No entrellacis les teves branques!
Cada cop que passo a prop teu,
el meu pesar i el meu dolor s'entrellacen també.
Torna al meu cor la joia
que el vent se n'ha endut.
La joia del meu cor s'ha ofegat al mar.
Que aquest any acabi i no torni mai més!
Un negre pesar s'ha abatut sobre mi.
El vent s'ha endut l'alegria del meu cor.
L'alegria del meu cor s'ha ofegat a la mar.

Ets un plataner

Ets un plataner, no t'inclinis,
Estimat meu, estimat, estimat.
No t'allunyis de casa nostra,
Estimat meu, estimat, estimat.
Estimat na, nai, nai, nai, nai, nai,
Nai, nai, nai, nai, nai.

Anònim

Caroun a

Caroun a, d'own a arel,
Va'y, le, le, va'y, le, le,
Va'y, le, le, le, le:
Im yarn ind'nic a sar'el:
A'x, chorna', va'x, a'y yar,
Char mardow lezown:

Anònim

Le-le yaman

Le, le, yaman:
Mer town d'er town dimac-dimac,
Le, le, yaman,
Heri'q anem achqov imac,
Yama'n, yama'n ya'r:

Anònim

Qeler Tsoler

Qeler Tsoler' im yary',
Ar&i takin
Qeler Tsoler'im yary':
Sari sovor,
Men-ûtnavor,
She'k ty'gha,
Sho'gh aregak,
T'o'gh aregak,
E'k, ty'gha:
Qeler Tsoler' im yary',
Ja'n achqi lowsins,
Qeler Tsoler' im yary':
Hov e', qy''nir,
Zov e', qy''nir,
E'k, ty'gha,
Hownd' es ar'el,
Shat bezarel,
She'k ty'gha:

La primavera ja és aquí

La primavera ja és aquí, i tanmateix, neva,
Vay, lé, lé, vay, lé, lé,
Vay, lé, lé, lé, lé.
El cor del meu estimat s'ha refredat.
Ah, estimat meu, com m'agradaria
que les males llengües s'assequessin!

Le, le, yaman

Le, le, yaman.
La nostra casa és davant de la teva.
Le, le, yaman,
Et saludo amb la mà, però debades.
Yaman, yaman, estimat meu.

Caminant, radiant

Caminant, radiant, així és el meu amor.
Sota el sol,
el meu amor camina i resplendeix.
Se sent a casa a les muntanyes,
tot sol.
Noi de cabells d'or brunyit,
sol radiant.
Deixa el sol
i torna, noi meu.
Caminant, radiant, així és el meu amor.
Dolça llum dels meus ulls.
Caminant, radiant, així és el meu amor.
S'aixeca vent, vine a reposar.
Comença a fer fresca, vine a dormir.
Vine, noi meu.
Has fet la collita
i estàs cansat.
Noi de cabells d'or brunyit.

Anònim

Antouni

Sirty's nman e' e'n p'y'lac' ty'ner,
Kotrer geranner, xaxter e' sy'ner.
Bown piti dy'nen ūtj vayri havqer.
Ert'am' d'i t'alem e'n elman geter.
Y'lnim d'knerow d'ageracy'n ker:

A'y, to la'tw ty'naver:

S&c'ov m'em tese, siptakn e'r bolor.
Alin ky'zarnar, che'r xar'ni
hiror.
E'n o'm e' tese ūtk c'ou'ū erkt'avor,
Antowni sirtn e' py'ghtor o molor:
A'x, iski ūh' lniq sy'rtik s&avor:

A'y, to la'tw ty'naver

Antouni

El meu cor és com una casa en ruïnes,
amb bigues trencades i pilars esquerdats.
Els ocells salvatges vindran a niar-hi.
Voldria anar al riu i llançar-m'hi
per ser pastura per als peixos més joves.

Oh, pobre noi sense llar!

He vist una mar negra orlada de blanc;
les onades s'agitaven, però els colors no es
mesclaven.
On s'és vist mai, un mar amb dos rostres?
El cor d'un sense llar és fosc i està extraviat.
Que mai no tingueu el cor de dol!

Oh, pobre noi sense llar!

FRANZ LISZT

(1811 — 1886)

Francesco Petrarca (1304 — 1374)

Tre sonetti di Petrarca

Pace non trovo

Pace non trovo, e non ho da far guerra,
E temo, e spero, ed ardo, e son un ghiaccio:
E volo sopra 'l cielo, e giaccio in terra;
E nulla stringo, e tutto 'l mondo abbraccio.

Tal m'ha in priggion, che non m'apre, né serra,
Né per suo mi ritien, né scioglie il laccio,
E non m'accide Amor, e non mi sferra;
Né mi vuol vivo, né mi trahe d'impaccio.

Veggio senz'occhi; e non ho lingua e grido;
E bramo di perir, e chieggo aita;
Ed ho in odio me stesso, ed amo altrui:

Pascomi di dolor; piangendo rido;
Eguale mi spiace morte e vita.
In questo stato son, Donna, per Voi.

Benedetto sia il giorno

Benedetto sia 'l giorno, e 'l mese, e l'anno,
E la stagione, e 'l tempo, e l'ora, e 'l punto,
E 'l bel paese e 'l loco, ov'io fui giunto
Da due begli occhi che legato m'hanno;

E benedetto il primo dolce affanno
Ch'i ebbi ad esser con Amor congiunto,
E l'arco e le saette ond'i fui punto,
E le piaghe, ch'infino al cor mi vanno.

Benedetti le voci tante, ch'io
Chiamando il nome di Laura ho sparte,
E i sospiri e le lagrime e 'l desio.

Tres sonets de Petrarca

No trobo pau

No trobo pau i no haig de fer guerra,
i temo i espero, i m'abraso i sóc un glaç:
i volo cap al cel i jec a terra;
I no estrenyo res i abraço tot el món.

Em té empresonat sense obrir-me ni tancar-me,
no em reté amb ella ni em deixa anar,
i Amor ni em mata ni m'allibera;
ni em vol viu ni em salva.

Veig sense ulls; no tinc llengua i crido;
voldria perir i demano ajut;
m'odio a mi mateix i estimo una altra.

M'alimento de dolor; ric plorant;
Em desagraden per igual mort i vida.
Em trobo així, senyora, per vós.

Beneït sia el dia

Beneït sia el dia, i el mes, i l'any,
i l'estació, i el temps, i l'hora, i el punt,
i el bell país, i l'indret, on fui trobat
per dos bells ulls que m'han encadenat.

I beneït el dolç primer afany
que vaig patir en ésser unit a Amor,
i l'arc i les sagetes amb les quals em travessà,
I les nafres, que m'arriben fins al cor.

Beneïts tots els crits que jo
he donat cridant el nom de Laura,
I els sospirs, i les llàgrimes, i el desig.

E benedette sian tutte le carte
Ov'io fama le acquisto, e il pensier mio,
Ch'è sol di lei, sì ch'altra non v'ha parte.

l' vidi in terra angelici costumi

l' vidi in terra angelici costumi,
E celesti bellezze al mondo sole;
Tal che di rimembrar mi giova, e dole:
Che quant'io miro, par sogni, ombre,
e fumi.

E vidi lagrimar que' duo bei lumi,
Ch'han fatto mille volte invidia al sole;
Ed udi' sospirando dir parole
Che farian gir i monti, e stare i fiumi.

Amor! senno! valor, pietate, e doglia
Facean piangendo un più dolce contento
D'ogni altro, che nel mondo udir si
soglia.

Ed era 'l cielo all'armonia s'intento
Che non si vedea in ramo mover
foglia.
Tanta dolcezza avea pien l'aer e 'l vento.

I beneïts sieu tots els escrits
que m'han donat fama, i els meus pensaments,
Que només són d'ella i on no hi cap ningú més.

Vaig veure en la terra

Vaig veure en la terra costums angelicals,
i belleses celestials úniques en el món;
tals, que recordar-les m'alegra i em dol:
quan les miro, em semblen somnis, ombres
i fum.

I vaig veure plorar aquests dos bells ulls,
que mil vegades ha envejat el sol;
i vaig sentir dir paraules, sospirant,
que farien moure les muntanyes i aturar el riu.

Amor! Seny! Valor, pietat, i pena
donaven, plorant, un concert més dolç
que qualsevol altre que es pogués sentir en
el món.

I el cel estava tan atent a l'harmonia
que no es veia ni una fulla movent-se en les
branques.
Tanta dolçor havia omplert l'aire i el vent.

SERGUEI RAKHMÀNINOV

(1873 — 1943)

Johann Wolfgang Goethe (1749 — 1832)
Versió russa d'Aleksei Nikolaievitx Plesxeiev
(1825 — 1893)

Molitva

O, Boje moi!
Vzglïani na greixnuiu menia;
la mutxus, ia bolna duixoi,
Izrita skorbiu grud moia.
O, moi Tvorets, velik moi grekh,
la na zemle prestupnei vsekhi.

Kipela v niom mladaia krov,
Bila txista iego liubov,
No on ieió v grudi svoiei
Tail tak sviato ot liudei.
la znala vsio... O Boje moi!
Prosti mne, greixnoi i bolnoi.

Iego ia muki poniala;
Ulibkoi, vzorom lix odnim
la b istselit iego mogla,
No ia ne sjalilas nad nim.

Tomilsia dolgo, dolgo on,
Petxaliu tiajkoi udrutxon;
I umer, bedni, nakonets,
O Boje moi, o moi Tvorets!
Tronsia greixnoiui molboi
Vzglïani, kak ia bolna duixoi.

Fiódor Ivanovitx Tiuttxev (1803 — 1873)

Vessennie vodi

Iesxó v poliakh beleiet sneg,
A vodi uj vesnoi xumiat --
Begut i budiati sonni breg,
Begut, i blesxut, i glassiat...

Pregària

Oh, Santíssim,
contempla una pobre pecadora!
pateixo, tinc l'ànima malalta,
la pena tortura el meu pobre cor.
Oh, Creador, gran és el meu pecat,
soc la pitjor culpable del món.

Li bullia una sang jove,
el seu amor era pur,
però se'l guardà per a ell mateix
ben amagat de la gent.
Jo ho sabia, oh Santíssim,
perdona'm, pecadora i malalta.

Jo comprenia els seus patiments,
només amb l'ombra d'un somriure
l'hauria pogut curar,
però no me'n vaig apiadar.

Ell sofrí molt, molt de temps,
trist i molt deprimit;
i finalment morí, miserable,
oh Santíssim, oh Creador!
Que la meua pregària sincera et commogui,
contempla la meua ànima malalta.

Aigües primaverals

Els camps encara estaven blancs amb la neu,
però ja apareixen les aigües de la primavera,
inundant la terra adormida,
centellejant sota el cel.

Oni glassiat vo vse kontsi:
«Vesna idiot, vesna idiot!
Mi molodoi vesni gontsi,
Ona nas vislala vperiod.

Vesna idiot, vesna idiot!»
I tikhikh, tióplikh maiskikh dnei
Rumiani, svetli khorovod
Tolpitsia vesselo za nei!...

Aleksey Pleshcheyev (1825 — 1893)

Son

I u menia bil krai rodnoi;
Prekrassen on!
Tam iel katxalas nado mnoi...
No to bil son!

Semia druzei jiva bila.
So vsekh storon
Zvutxali mne liubvi slova...
No to bil son!

Calina Calina (1870 — 1942)

Zdes khoroixo

Zdes khoroixo... Vzgliani, vdali
Ogniom gorit reka;
Tsvetnim kovrom luga legli,
Beleiut oblaka.
Zdes net liudei... Zdes tixina.
Zdes tolko Bog da ia.
Tsveti, da staraia sosna,
Da ti, metxta moia...

Criden per tota la terra:
"Arriba la primavera, arriba la primavera!
Som els joves missatgers de la primavera,
els heralds del seu avenç.

Arriba la primavera, arriba la primavera!"
Tornen els dies brillants i suaus del maig
i movent-se en una dansa carmesí
es reuneixen alegres per unir-se a la primavera.

Un somni *

I jo també tenia una pàtria;
era meravellosa!
Allà, una avet es gronxava damunt meu...
Però només era un somni!

Una família d'amics era viva.
D'arreu
em venien paraules d'amor...
Però només era un somni!

Que bé s'està aquí!

Que bé s'està aquí! Miro al meu voltant,
on s'escorre la riera daurada,
els camps estan coberts de flors,
i núvols blancs naveguen al damunt.
Aquí no hi ha ningú, regna el silenci;
aquí estic sol amb Déu,
amb les flors, els vells pins,
i amb tu, el meu únic somni!

Iekaterina Andreievna Beketova (1855 — 1892)

Siren

Po utru, na zare,
Po rossistoi trave,
la poidu svejim utrom dixat;
I v duixistuiu ten,
Cde tesnitsia siren,
la poidu svoiõ stxastie iskat...

V jizni stxastie odno
Mne naiti sujdeno,
I to stxastie v sireni jiviot;
Na zeliõnikh vetviakh,
Na duixistikh kistiakh
Moio bednoie stxastie tsvetiot...

Aleksandr Puixkin (1799 — 1837)

Ne poi, krassavitsa, pri mne

Ne poi, krassavitsa, pri mne
Ti pessen Cruzi petxalnoi:
Napominaiut mne one
Druguiu jizn i bereg dalni.

Uvi! napominaiut mne
Tvoi jestokie napevi
I step, i notx — i pri lune
Txerti daliõkoi, bednoi devi.

Ia prizrak mili, rokovoi,
Tebia uvidev, zabivaiu;
No ti poioix — i predo mnoi
lego ia vnov voobrajaiu.

Ne poi, krassavitsa, pri mne
Ti pessen Cruzi petxalnoi:
Napominaiut mne one
Druguiu jizn i bereg dalni.

Lilàs

A l'albada, quan surt el sol,
travesso l'herba amarada de rosada,
i respiro la frescor del matí.
A l'ombra perfumada
dels lilàs;
em pregunto si soc feliç...

En la meua vida una única joia
m'ha estat atorgada pel destí,
i aquesta joia es troba entre els lilàs.
En aquestes verdes branques,
en aquests grapats olorosos
floreix la meua única pobre joia...

Oh, no em cantis més, noia bonica

Oh, no em cantis més, noia bonica,
aquelles tristes cançons de Geòrgia,
em recorden
una altra vida i llunyanes platges.

Ai! El teu cant ardent
desperta tots els meus records
d'estepes, de nit, de clar de lluna
lluïnt per a una simple noia.

Veient-te puc oblidar
aquella imatge bella i fatal,
però quan cantes
torna a aixecar-se al meu davant.

Oh, no em cantis més, noia bonica,
aquelles tristes cançons de Geòrgia,
em recorden
una altra vida i llunyanes platges.

RICHARD STRAUSS

(1864 — 1949)

Vier letzte Lieder

Herman Hesse (1877 — 1962)

Frühling

In dämmrigen Grüften
Träumte ich lang
Von deinen Bäumen und blauen Lüften,
Von deinem Duft und Vogelgesang.

Nun liegst du erschlossen
In Gleiß und Zier
Von Licht übergossen
Wie ein Wunder vor mir.

Du kennest mich wieder,
Du lockest mich zart,
Es zittert durch all meine Glieder
Deine selige Gegenwart.

Herman Hesse

September

Der Garten trauert,
kühl sinkt in die Blumen der Regen.
Der Sommer schauert
still seinem Ende entgegen.

Goldener tropft Blatt um Blatt
nieder vom hohen Akazienbaum.
Sommer lächelt erstaunt und matt
in den sterbenden Gartentraum.

Lange noch bei den Rosen
bleibt er stehn, seht sich nach Ruh.
Langsam tut er die großen,
müdgewordenen Augen zu.

Quatre últimes cançons

Primavera

A la penombra del sepulcre
somniava sovint
els teus arbres i els teus cels blaus,
el teu perfum i els teus cants d'ocells.

Ara estàs davant meu,
resplendent i gloriosa,
inundada de llum
com un miracle.

Em reconeixes,
em saludes cordialment,
i tots els meus membres tremolen
amb la teva sagrada presència.

Setembre

El jardí està trist,
la pluja cau freda damunt les flors.
L'estiu contempla
silenciós la seva fi.

L'or cau de fulla en fulla
des de l'alta acàcia.
L'estiu somriu admirat i llangorós
somniaut moribund al jardí.

S'entreté molt entre les roses,
anhela el repòs.
Lentament va tancant
els ulls grans i fatigats.

Herman Hesse

Beim Schlafengehen

Nun der Tag mich müd gemacht,
Soll mein sehnliches Verlangen
Freundlich die gestirnte Nacht
Wie ein müdes Kind empfangen.

Hände, laßt von allem Tun
Stirn, vergiß du alles Denken,
Alle meine Sinne nun
Wollen sich in Schlummer senken.

Und die Seele unbewacht
Will in freien Flügen schweben,
Um im Zauberkreis der Nacht
Tief und tausendfach zu leben.

Joseph von Eichendorff (1788 — 1857)

Im Abendrot

Wir sind durch Not und Freude
Gegangen Hand in Hand,
Vom Wandern ruhen wir
Nun überm stillen Land.

Rings sich die Täler neigen,
Es dunkelt schon die Luft,
Zwei Lerchen nur noch steigen
Nachträumend in den Duft.

Tritt her, und lass sie schwirren,
Bald ist es Schlafenszeit,
Dass wir uns nicht verirren
In dieser Einsamkeit.

O weiter, stiller Friede!
So tief im Abendrot
Wie sind wir wandermüde—
Ist dies etwa der Tod?

A l'anar a dormir

Ara que el dia m'ha cansat,
els meus afanys melangiosos
rebin amicalment la nit estrellada
com un infant fatigat.

Mans, deixeu tota la feina,
front, oblida els teus pensaments,
ara tots els meus sentits
només es volen submergir en el son.

I l'ànima, alliberada,
volarà amb ales lliures,
per viure profundament de mil maneres
en el cercle màgic de la nit.

Al capvespre

Hem caminat, la teva mà en la meva,
entre misèries i alegries,
i ara reposem de la caminada
en la terra silenciosa.

Al voltant declinen les valls,
s'enfosqueix l'atmosfera,
encara s'aixequen dues aloses
pels aires, somniadores.

Vine, i deixa que volin,
aviat serà l'hora de dormir;
que no ens perdem
en aquesta solitud.

Oh, segueix, pau silenciosa
i profunda del capvespre!
Estem cansats de caminar...
És això potser la mort?

Traduccions de Manuel Capdevila i Font
excepte * de Sílvia Pujalte Piñán

SCHUBERTIADE

SCHWARZENBERG

del 21 al 29 de juny 2025
del 23 al 31 d'agost

HOHENEMS

del 26 d'abril al 4 de maig 2025
del 10 al 14 de juliol / de l'1 al 5 d'octubre

Recitals de Lied - Recitals de Piano - Concerts de Cambra

Magda Amara, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Kit Armstrong, Andreas Bauer Kanabas, Belcea Quartet, Guillaume Bellom, Ian Bostridge, Ammiel Bushakevitz, Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Helmut Deutsch, Daniel Dodds, Anton Doppelbauer, Julius Drake, The Erlkings, Till Fellner, David Fray, Michael Gees, Geister Duo, Christian Gerhaher, Boris Giltburg, Goldmund Quartett, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Raphaela Gromes, Mark Gruber, Clemens Hagen, Julia Hagen, Veronika Hagen, Hagen Quartett, Viviane Hagner, Marc-André Hamelin, Samuel Hasselhorn, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Franziska Hölscher, Liviu Holender, Gerold Huber, Andrei Ionita, Victor Julien-Laferrière, Lucas und Arthur Jussen, Christiane Karg, Suyoen Kim, Julia Kleiter, Felix Klieser, Katharina Konradi, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adam Laloum, Adrien La Marca, Lukas Lemcke, Leonkoro Quartett, Elisabeth Leonskaja, Igor Levit, Paul Lewis, Sophie Lücke, Katja Maderer, Mandelring Quartett, Sebastian Manz, Malcolm Martineau, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Ludwig Mittelhammer, Catriona Morison, Fabian Müller, Patrizia Nolz, Novo Quartet, Pavel Haas Quartett, Francesco Piemontesi, Theo Plath, Christoph Prégardien, Julian Prégardien, Quatuor Ebène, Quatuor Modigliani, Sophie Rennert, Lukas Rommelspacher, Pauline Sachse, Fatma Said, Nemorino Scheliga, André Schuen, Schumann Quartett, Simply Quartet, Sitkovetsky Trio, Lukas Sternath, Yaara Tal & Andreas Groethuysen, Dominik Wagner, Amadeus von Wiesensee, Noa Wildschut, William Youn, Paul Zientara

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria
Tel +43/(0)5576/72091, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at

AGRAÏMENTS

Amb el suport de

Col·laborador principal

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Barcelona

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Gràcies a

Mitjans col·laboradors

En col·laboració amb

Bisbat de Girona · Liederaabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

Col·laboradors del projecte Lied the Future

Agraïment Amics de la Schubertiada

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Joan Cavallé · Rosa Maria Cullerell · Carlos Cusi · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Coicochea · Jaume Graell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

Organitza

Associació
Franz Schubert

www.schubertiada.cat